

USNESENÍ

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže Joštova 8, Brno	
Došlo:	18 -11- 2004
Číslo: 10303/204	Prizule:
Přílohy: 10303/204	Dr. Malyj

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Bc. Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Šanci v právní věci žalobce společnosti **Český Mobil, a.s.**, se sídlem Praha 10, Vinohradská 167, proti žalovanému **předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, Joštova 8, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Žalobě ze dne 30.9.2004 **se přiznává** odkladný účinek a to pokud jde o výrok II. rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15.9.2004, č.j. R 36,37/2003, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 5.500.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 4.10.2004 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.9.2004, č.j. R 36,37/2003, jakož i jemu předcházejícího rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27.10.2003, č.j. S 164/03-6151/03-ORP. Rozhodnutím prvostupňového orgánu, ve spojení s rozhodnutím žalovaného, bylo vysloveno, že žalobce, spolu se společností Eurotel Praha, spol. s r.o., porušili v době od 22.3.2001 do 30.6.2001 ust. § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, a od 1.7.2001 do vydání rozhodnutí žalovaného ust. § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“) tím, že uzavřeli a následně plnili zakázanou dohodu o nepřímém určení obchodních podmínek, které vedou k narušení hospodářské soutěže na trhu provozování veřejných telekomunikačních sítí (výrok I. druhostupňového rozhodnutí). Protisoutěžní jednání bylo konkrétně spojováno s čl. 3.1 (a na něj navazující Přílohou A,

včetně jejich dílčích příloh) čl. 6.6 a čl. 8.1 (včetně na něj navazující Přílohy C a jejich dílčích příloh) a v následném postupu dle těchto dílčích smluvních ustanovení. Výrokem 2. prvostupňového rozhodnutí (potvrzeným výrokem II. žalovaného) byla žalobci dále, ve smyslu § 22 odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže, uložena pokuta ve výši 5.500.000,- Kč, splatná ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozhodnutí. V souladu s ustanovením § 7 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže bylo žalobci a společnosti Eurotel Praha, spol. s r.o., zakázáno plnění dohod specifikovaných ve výrokové části I. rozhodnutí žalovaného.

Jak již bylo uvedeno, žalobce se včas podanou žalobou domáhá zrušení obou výše uvedených správních rozhodnutí. Současně s podáním meritorního návrhu žalobce požádal, aby žalobě byl přiznán odkladný účinek, a to pokud jde o část výroku rozhodnutí žalovaného (potažmo rozhodnutí prvostupňového), kterým mu byla uložena pokuta ve výši 5.500.000,- Kč. Svůj návrh odůvodnil tím, že kromě pokuty uložené mu rozhodnutími, jejichž přezkum je předmětem tohoto soudního řízení, mu byly v nedávné době Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pravomocně uloženy ještě další pokuty, a to ve výši 4.500.000,- Kč a 6.500.000,- Kč. Celková částka, kterou je tak žalobce povinen dle příslušných rozhodnutí uhradit, činí 16.500.000,- Kč, přičemž pokutu ve výši 6.500.000,- Kč žalobce již uhradil. Okamžité zaplacení všech pokut v plné výši by, vzhledem k současným hospodářským výsledkům a způsobu alokace finančních prostředků na nové produkty a služby, znamenalo pro jeho hospodaření nenahraditelnou újmu, jak to má na mysli ust. § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.). Výše pokuty a zejména pak krátký termín určený k její úhradě má dopad na plánování a přerozdělování finančních prostředků žalobce pro dané období. Ve svých důsledcích tato situace znamená nutnost použít finanční prostředky, určené původně například na inovace služeb, na jiné účely, což by mohlo negativně ovlivnit stávající vnímání žalobce jako dynamické inovativní a flexibilní společnosti ze strany veřejnosti. V této souvislosti žalobce dále poukázal na skutečnost, že jakkoli výše uložené sankce není, v porovnání se sankcemi uloženými jiným mobilním operátorům, nejvyšší, lze ji přesto považovat za mimořádně vysokou, a to s ohledem na poměr těchto uložených pokut k hospodářským výsledkům žalobce i těchto subjektů. Dle názoru žalobce jsou konečně splněny i další podmínky pro postup ve smyslu § 73 odst. 2 s.ř.s., neboť přiznáním odkladného účinku žalobě nebudou ohrožena práva třetích osob, či veřejný zájem.

Žalovaný ve svém vyjádření k věci uvedl, že návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě považuje ze neopodstatněný. Dle jeho názoru není splněna již první podmínka stanovená § 73 odst. 2 s.ř.s., a sice hrozba nenahraditelné újmy v případě výkonu nebo jiných právních následků žalobou napadeného rozhodnutí. Jak uvedl, při rozhodování ve věci se pečlivě zabýval splatností i výší uložené pokuty, a to nejen ve vztahu k závažnosti protisoutěžního jednání žalobce; zohlednil též délku porušování zákona, dopady protisoutěžního jednání na relevantní trh i výši pokut uložených žalobci v předcházejících správních řízeních. Lhůta pro zaplacení pokuty byla stanovena přiměřeně tak, aby nedošlo k ohrožení plateb žalobce a jeho činnosti. Po posouzení všech relevantních skutečností pak neshledal pokutu ve výši 5.500.000,- Kč, s ohledem na závažnost protisoutěžního jednání, v poměru k jiným pokutám, jako neadekvátní. S ohledem na zákonem stanovené sankční rozpětí lze dále konstatovat, že výše uložené pokuty jen mírně převyšuje polovinu této sazby a jde tedy spíše o pokutu nižšího charakteru. Pokud jde o odkaz žalobce na pokuty uložené v předcházejících řízeních, zde žalovaný (s bližším odůvodněním) konstatoval, že v rámci těchto řízení byla žalobci pokuta uložena ve výši značné podprůměrné. Vzhledem k tomu, že pro vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě musí být splněny všechny kumulativní podmínky vyplývající z § 73 odst. 2 s.ř.s., žalovaný navrhl, aby z důvodů výše popsaných tomuto návrhu vyhověno nebylo.

Podle ust. § 73 odst. 1 s.ř.s., nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak.

Podle ust. § 73 odst. 2 s.ř.s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Ze skutečností výše uvedených je zřejmé, že zákon možnost přiznání odkladného účinku žalobě spojuje se splněním celkem tří kumulativních podmínek.

První z těchto podmínek je existence skutečností, ze kterých byl bylo možné dovodit hrozbu nenahraditelné újmy, spojené s výkonem napadeného rozhodnutí nebo jeho jinými

právními následky. Pokud jde o tu část prvostupňového rozhodnutí (potažmo rozhodnutí žalovaného), kterým byla žalobci uložena pokuta, soud shora uvedenou podmínku považuje za splněnou. Dle názoru soudu lze přisvědčit tvrzení žalobce, že výši pokuty pravomocně mu uložené v dané věci není možné oddělit od celkové výše pokut, které mu byly Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže uloženy v průběhu tohoto roku (přezkoumání zákonnosti těchto rozhodnutí je taktéž předmětem soudních řízení vedených u zdejšího soudu). Soud se totiž při posuzování důvodnosti návrhu na postup dle § 73 odst. 2 s.ř.s. nezabývá otázkou důvodnosti uložené sankce, či její přiměřenosti z pohledu kritérií stanovených zákonem pro její ukládání, ale pouze tím, zda následky spojené s napadenými rozhodnutími mohou jejich adresátovi (žalobci) způsobit nenahraditelnou újmu. Z těchto důvodů tedy soudu nic nebrání v tom, aby kromě zhodnocení aktuální ekonomické situace žalobce, zohlednil i další okolnosti, u kterých lze důvodně předpokládat, že se mohou v ekonomické situaci žalobce bezprostředně projevit. Z tohoto pohledu (tedy i s ohledem na celkovou výši pravomocně uložených pokut) se soud zabýval hodnocením hospodářské situace žalobce. Ten soudu (mimo jiné) předložil výsledky svého hospodaření za účetní období let 2001 až 2003 (rozvaha v plném rozsahu ověřená auditorskou společností), z nichž je zřejmý snižující se, nicméně stále záporný výsledek hospodaření. Z příslušných účetních dokladů bylo taktéž zjištěno, že významná část výdajů žalobce za uplynulá zdaňovací období směřovala do investic. Lze proto konstatovat, že obavy žalobce týkající se ohrožení jeho investic na rozšíření a zkvalitnění poskytovaných služeb v případě bezprostřední úhrady uložené pokuty lze považovat za opodstatněné. Sluší na tomto místě poznamenat, že žalovaný své nesouhlasné stanovisko s tímto závěrem opřel o skutečnosti, které mohou být relevantní z pohledu posouzení zákonnosti výše uložené sankce, nikoli však pro posouzení důvodnosti předmětného procesního návrhu žalobce.

Soud dále přihlédl ke skutečnosti, že přiznání suspenzivních účinků žalobě, ve vztahu k té části napadeného rozhodnutí žalovaného, kterou bylo rozhodnuto o uložení pokuty žalobci, nemůže bez dalšího vyvolat jakýkoli rozpor s veřejným zájmem. Zohledněna byla v této souvislosti i skutečnost, že žalobce lze považovat za bonitní a na trhu etablovaný podnikatelský subjekt, u kterého lze důvodně předpokládat, že se zdrží jakýchkoli úkonů směřujících ke ztížení dobytosti uložené pokuty v případě, že jeho meritorní návrh v tomto řízení nebude úspěšný. Soud se konečně ztotožňuje i s názorem žalobce, že splněna je i třetí procesní podmínka vyplývající z ust. § 73 odst. 2 s.ř.s., neboť možnost, že by přiznáním odkladného účinku žalobě, v rozsahu uvedeném ve výroku tohoto usnesení, mohlo dojít

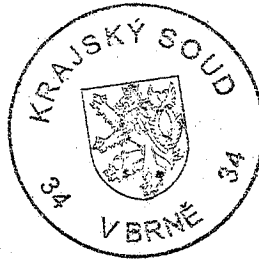
k nepřiměřeným zásahům do nabytých práv třetích osob, lze považovat za pojmově vyloučenou.

Ze všech uvedených důvodů proto soud rozhodl, jak uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s., a contrario).

V Brně dne 27.10.2004

Za správnost vyhotovení:
Blanka Hladíková

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v.r.
předsedkyně senátu

